

**CENTRALNA
KOMISJA
EGZAMINACYJNA**

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2013/2014**

**JĘZYK POLSKI
POZIOM ROZSZERZONY**

**ROZWIĄZANIA ZADAŃ
I SCHEMAT PUNKTOWANIA**

MAJ 2014

Tworzenie informacji	Napisanie własnego tekstu w związku z tekstem literackim zamieszczonym w arkuszu.
----------------------	---

Temat 1. Literackie obrazy miłości i sposoby ich kreowania we fragmentach *Don Kichota* z *La Manchy* Miguela de Cervantesa Saavedry oraz *Romea i Julii* Williama Szekspira.

1. Zasada zestawienia tekstów, np.: **0-3**

- a) fragmenty z różnych gatunkowo/rodzajowo utworów,
- b) tematyka niezwyklej miłości,
- c) samotny zakochany i para kochanków,
- d) wyznania miłosne (monolog i dialog).

Obrazy miłości

2. Bohaterowie w *Don Kichocie*, np.: **0-2**

- a) tradycja i konwencja średniowiecznych pieśni miłosnych / pieśni pasterskich / ksiąg rycerskich.
- b) naśladowani (podziwiani) w kręgach kultury dwornej,
- c) ukazani zgodnie z kodeksem rycerskim (zachowania i wartości).

3. Bohaterowie w *Romeo i Julii*, np.: **0-2**

- a) przedstawiciele zwaśnionych rodów szlacheckich,
- b) pod osłoną nocy wyznają miłość,
- c) ofiary wrogości – w rodzinie i wśród przyjaciół.

4. Miłość w *Don Kichocie*, np.: **0-3**

- a) wymyślona (manifestowana),
- b) tragiczna, (zabiera spokój, przynosi cierpienie),
- c) efekt obłądu,
- d) wyznanie w monologu,
- e) poczucie opuszczenia/oddalenia,
- f) negatywne emocje (np.: zazdrość),
- g) bezgraniczna.

5. Miłość w *Romeo i Julii*, np.: **0-3**

- a) prawdziwa (ukrywana),
- b) spełniona,
- c) tragiczna (zabiera życie),
- d) skazana na niepowodzenie (przeznaczenie),
- e) miłosna rozmowa,
- f) bliskość ducha i ciała,
- g) nieskończona.

6. Sposób ukazania miłości w *Don Kichocie*, np.: **0-4**

- a) miłość na wzór tradycji rycerskiej (wykoncypowana),
- b) patos mówienia,
- c) egzaltacja odczuwania,
- d) motyw walki, zmagania z uczuciem,
- e) obrazowanie wanitatywne,
- f) bestiariusz,
- g) rozszalałe żywioły,
- h) hiperbolizacja,

- i) użalanie się (rozpacz),
- j) apostroficzność.

7. Sposób ukazania miłości w *Romeo i Julii*, np.:

0-4

- a) miłość na pograniczu dorosłości (pierwsza/niewinna/autentyczna, nieuchronna),
- b) czułość,
- c) zmysłowość,
- d) kontrast,
- e) zapewnianie o wzajemności miłowania,
- f) metafory,
- g) romantyczny nastrój (gra słów, rola światła,
- h) afirmacja.

8. Konteksty, np.:

0-2

- a) historycznoliteracki (np.: *Pieśń nad pieśniami*, romanse rycerskie, dramaty Szekspira),
- b) epoki (krytyka zachowań, znaczenie autorów),
- c) kulturowy (symboliczność postaci).

9. Podsumowanie

0-3

pełne: dostrzeżenie, że miłość w obu utworach jest zjawiskiem potężnym i niezwykłym, ma swoje ograniczenia (np.: wyobraźni i relacji do innych). Dla bohatera *Don Kichota* stanowiła udręczenie z powodu poczucia osamotnienia, nieodwzajemnienia i niedostępności wybranki serca. Natomiast dla *Romeo i Julii* była przeznaczeniem i autentyczna. Została ukazana jako cierpienie lub spełnienie. (3)

częściowe: dostrzeżenie, że miłość w obu utworach jest zjawiskiem potężnym i niezwykłym, ma swoje ograniczenia (np.: wyobraźni i relacji do innych). Została ukazana jako cierpienie lub spełnienie. (2)

próba podsumowania: dostrzeżenie, że miłość w obu utworach jest zjawiskiem potężnym i niezwykłym, ma swoje ograniczenia (np.: wyobraźni i relacji do innych). (1)

Temat 2. Porównaj obrazy miasta przedstawione we fragmentach opowiadania *Sierpień* Brunona Schulza i powieści *Zły* Leopolda Tyrmanda. Omów sposoby ukazania przestrzeni i funkcje, jakie ona pełni w obu utworach.

I. ROZWINIĘCIE TEMATU (można uzyskać maksymalnie 26 punktów)

Punktacja

1. Zasada zestawienia tekstów, np.:

0-2

- a) niezwykłość obrazu miasta – w każdym tekście uzyskana innymi środkami,
- b) pierwszoosobowa narracja (konwencja wspomnienia),
- c) różnorodne odwołania kulturowe.

Sierpień

2. Obraz miasta, np.:

0-4

- a) anonimowe małe miasto,
- b) czas: poza historią (letnie świąteczne popołudnie – jedno z wielu powtarzających się w sierpniowe soboty),
- c) pozornie typowe składniki obrazu (dziecko na spacerze z matką, przechodnie, bawiący się chłopcy, rynek, drzewa, domy),
- d) piękno (mimo brzydoty pojedynczych elementów),
- e) miasto jako miejsce świętych tajemnic,
- f) drzewa, domy, okna, balkony jako istoty żyjące własnym, niezależnym od człowieka życiem (rynek jest pusty, ale nie martwy).

3. Sposoby ukazania przestrzeni i jej funkcje w utworze, np.:

0-6

- a) opowiadanie o spacerze,
- b) narrator – ukazujący świat z punktu widzenia dziecka, ale mówiący językiem dorosłego,
- c) kreacjonizm / oniryzm,
- d) symbolika,
- e) motywy biblijne służące sakralizacji świata przedstawionego,
- f) nawiązania kulturowe służące mityzacji świata przedstawionego,
- g) rola motywu słońca,
- h) kontrasty (upał – chłód, światło – cień),
- i) liryzacja prozy,
- j) zmysłowe metafory,
- k) personifikacja drzew, domów, okien, balkonów,
- l) porównania nadające elementom świata przedstawionego cechy dzieł sztuki,
- m) plastyczność – liczne epitety nazywające wrażenia zmysłowe (kolory, zapachy, wrażenia dotykowe),
- n) otwarta przestrzeń jako symbol przekroczenia granicy rzeczywistości i marzenia.

Zły

4. Obraz miasta, np.:

0-5

- a) konkretne wielkie miasto (Warszawa),
- b) czas: historyczny (dzieje miasta od okresu przedwojennego po powstanie warszawskie),
- c) miasto ukazane poprzez jeden charakterystyczny element (bramy),
- d) brak klasycznego piękna (*śmieszne, pretensjonalne, pseudorenesansowe ozdoby, nieprzyzwoite napisy*),
- e) bramy jako tło i świadek indywidualnych doświadczeń (dorastania narratora),
- f) bramy jako tło i świadek doświadczeń zbiorowości (dziecięcych zabaw, ale i zbrodni),
- g) bramy jako sprzymierzeńcy walczących w powstaniu.

5. Sposoby ukazania przestrzeni i jej funkcje w utworze, np.:

0-6

- a) rozbudowana apostrofa do warszawskich bram,
- b) narrator – pisarz, autoironiczny *kronikarz*,
- c) retoryczność, stylizacja na klasyczny styl wysoki / epicki (inwokacja, bezpośrednie zwroty do adresata, pytania retoryczne, epitet złożony – *lekkoskrzydła*),
- d) nagromadzenie wyliczeń i jego funkcja,
- e) epitety dotyczące szczegółów obyczajowych życia Warszawy,
- f) kontrast między zwykłością przedmiotu opisu a stylem wypowiedzi jako składnik ironii,
- g) odwołania do wielkich dzieł literackich i mitologii jako składnik ironii,
- h) odwołania do motywów charakterystycznych dla literatury „brukowej” i ich funkcja,
- i) brama jako symbol przekroczenia granicy między dzieciństwem a dorosłością.

6. Podsumowanie

0-3

pełne: wskazanie podobieństw i różnic w obrazach miasta oraz sposobach ich kreacji, dostrzeżenie związku między tymi płaszczyznami każdego z tekstów, (3)

częściowe: wskazanie podobieństw i różnic w obrazach miasta oraz sposobach ich kreacji, (2)

próba podsumowania: wskazanie różnic w obrazach miasta *lub* wskazanie różnic w sposobach ich kreacji *lub* wskazanie podobieństwa i różnicy w obrazach miasta oraz sposobach ich kreacji. (1)

II. KOMPOZYCJA (maksymalnie 2 punkty)

Kompozycję wypracowania ocenia się wtedy, gdy przyznane zostały punkty za rozwinięcie tematu.

- podporządkowana zamysłowi funkcjonalnemu wobec tematu, spójna wewnętrznie, przejrzysta i logiczna; pełna konsekwencja w układzie graficznym, 2 p.
- uporządkowana wobec przyjętego kryterium, spójna; graficzne wyodrębnienie głównych części. 1 p.

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

III. STYL (maksymalnie 2 punkty)

- jasny, żywy, swobodny, zgodny z zastosowaną formą wypowiedzi; urozmaicona leksyka, 2 p.
- zgodny z zastosowaną formą wypowiedzi, na ogół jasny; wystarczająca leksyka. 1 p.

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

IV. JĘZYK (maksymalnie 8 punktów)

- język w całej pracy komunikatywny, poprawna, urozmaicona składnia, poprawne: słownictwo, frazeologia, fleksja, 8 p.
- język w całej pracy komunikatywny, poprawne: składnia, słownictwo, frazeologia i fleksja, 6 p.
- język w całej pracy komunikatywny, poprawna fleksja, w większości poprawne: składnia, słownictwo, frazeologia, 4 p.
- język w pracy komunikatywny mimo błędów składniowych, leksykalnych (słownictwo i frazeologia), fleksyjnych, 2 p.
- język w pracy komunikatywny mimo błędów fleksyjnych, licznych błędów składniowych, leksykalnych. 1 p.

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

V. ZAPIS (maksymalnie 2 punkty)

- bezbłędna ortografia; poprawna interpunkcja (nieliczne błędy), 2 p.
- poprawna ortografia (nieliczne błędy różnego stopnia); na ogół poprawna interpunkcja. 1 p.

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

VI. SZCZEGÓLNE WALORY PRACY

0-4 p.